

Schiller Instituttets USA konference panel 1: Hvordan man kan redde verden fra afgrunden og indføre et nyt paradigme

Ikke korrekturlæst

24. maj 2025 (EIRNS) – Den indledende session af Schiller Instituttets konference med titlen »En smuk vision for menneskeheden i en tid med stor uro!« begyndte med en opførelse af pianisten Dura Jun af Prelude og Fugue i C#-dur af J.S. Bach, efterfulgt af arkivoptagelser fra 3. juli 1982, hvor Lyndon LaRouche talte om betydningen af den amerikanske revolution. Han karakteriserede den som en afgørende kamp, ført af renæssancens tilhængere mod de oligarkiske anti-renæssance kræfter. Det var en »transatlantisk sammensværgelse« for at etablere en republik på amerikansk jord; »Vi besejrede briterne,« sagde han.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche erklærede sin hensigt om at præsentere »et optimistisk syn på menneskehedens natur« baseret på den anti-entropiske natur af menneskelig kreativitet, på trods af den dystre situation i verden i dag. Hun advarede om, at folkemordet i Gaza har sat »et frygteligt præg på hele menneskeheden«, og at krigen i Ukraine udgør en trussel om menneskehedens atomare udslettelse. Hun spurgte sit hjemland Tyskland og resten af Europa: »Hvorfor ødelægger de sig selv?« Rumæniens tilfælde viser, at J.D. Vance havde ret i sin vurdering af »demokratiets forfald i Europa«, hvor valg gentages så ofte som nødvendigt for at opnå det ønskede resultat. »Europa vil snart blive vist som et fossil af civilisationer, der ikke

klarede det, i museer rundt om i verden,« sagde hun.

Hun hævdede, at den historiske mulighed ved afslutningen af den kolde krig blev »saboteret af de neokonservative i den angelsaksiske verden«, og gennemgik den historiske dokumentation for NATO-ledernes løfter om, at der ikke ville ske nogen udvidelse mod øst. Hun beskrev derefter, hvordan mange af de afgørende historiske dokumenter stort set er forsvundet fra internettet, og på samme måde har historiske revisionister forsøgt at undertrykke Sovjetunionens rolle i nazismens nederlag i Anden Verdenskrig. Rusland, sagde hun, udviste en enorm generøsitet ved at tillade Tysklands genforening.

Hun bemærkede, at nationerne i det Globale Syd er »inspireret af det største økonomiske mirakel i historien,« og gennemgik den »betagende succes« for Kinas økonomiske model, der er baseret på en kontinuerlig tilførsel af ny teknologi til økonomien. Vi er nødt til at »sætte menneskeheden først« for at skabe et nyt paradigme, hvor verdens nationer ikke længere opfører sig som »skændende småbørn,« sagde hun. »Lad os erstatte geopolitisk konfrontation med samarbejde ... og fremmane en næsten øm kærlighed til menneskeheden.«

H.E. Naledi Pandor, tidligere minister for internationale relationer og samarbejde i Sydafrika, advarede om, at vi befinder os i et »meget vanskeligt, giftigt geopolitisk miljø«, hvor de tidligere fremskridt inden for civilisationen og menneskets rettigheder er truet. Hun advarede om faren for en alvorlig tilbagegang i kvinders ligestilling og truslen om et fornyet våbenkapløb. Tanken om, at »magt er ret, og magt er alt, hvad der betyder noget«, er blevet farligt dominerende i USA. Hun sagde især, at »det er tragisk, at vi har tilladt over 18 måneders nedslagtning af Palæstina«. Hun støttede Schiller-instituttets Oase-plan og andre initiativer, der har til formål at skabe et »omsorgsfuldt, rationelt globalt lederskab«, initiativer, der repræsenterer »en voksen i rummet«. Hun opfordrede BRIKS-landene til at træde frem som en

gruppe af verdensledere, der repræsenterer dette synspunkt.

Zhang Weiwei, professor i internationale relationer ved Fudan-universitetet i Kina, insisterede på, at »den multipolære verden allerede er her«. BRIKS-landenes økonomier er nu større end G7-landenes, men vi har brug for en verdensorden, der afspejler dette. Kina og Rusland er enige om dette, men Donald Trump ser tilbage på det 19. århundrede og tilgangen »del og hersk«. De sidste fire årtier i Asien har været en »win-win«-succes baseret på:

1. Udvikling
2. Politisk sikkerhed og respekt for suverænitet
3. Civilisationsdialog
4. Fredelig løsning af tvister

Han gennemgik betydningen af Bælte- og Vej-Initiativet og sagde, at det nu omfatter en billion dollars og 5.000 projekter. Ingen nationer tvinges til at deltage, det er en win-win-situation for alle involverede.

Han tilføjede, at Kinas »grønne aftale« virker, i modsætning til de store planer i Europa og andre steder, hvor man taler meget om det, men ikke har opnået noget.

Kina har gjort teknologier til »fornyet energi« økonomisk levedygtige, og emissionerne er faldet. De har omgivet et ørkenområde på størrelse med Tyskland med et »grønt bælte«, der forhindrer ørkenen i at brede sig. Ørkenland bliver omdannet til landbrugsjord og solcelleparker. Kina har også lagt vægt på vandforvaltning, som er nøglen til løsning af konflikter. Zhang støttede Oase-planen som et eksempel på dette princip.

H.E. Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana, sagde, at »vi mødes i en tid, hvor verden oplever store omvæltninger.« Han sagde, at krigen i Ukraine havde til formål at modarbejde Ruslands legitime sikkerhedsinteresser og sabotere landets økonomi. Han nævnte krigene i Nord- og Sydsudan og Congo som

lignende ulmende problemer. Han fordømte Israel som »et apartheid-fascistisk regime«, hvis forbrydelser muliggøres af Vesten. Ramotar anklagede NATO for at forsøge at fortsætte sin dominans og redde »et forældet socioøkonomisk system«, nemlig neokolonialismen. Uligheden i velstanden har aldrig været større. Institutioner som Verdensbanken er fuldt ud under kontrol af NATO-landene. Der er dobbeltmoral overalt; Kosovos uafhængighed anerkendes, mens den langt mere demokratiske folkeafstemning på Krim afvises. »Rentesatserne bruges som et middel til at pumpe ressourcer ud af den tredje verden,« sagde han.

Ramotar erklærede, at imperialismen ikke har været tilbageholdende med at bruge militær magt for at nå sine mål i det Globale Syd. Han læste omfattende citater fra den berømte amerikanske generalmajor Smedley Butler, der i 1935 beskrev sig selv som en »afpresser for kapitalismen«. »Fattigdommen blandt arbejdende mennesker« har også indfundet sig i det udviklede Nord, sagde Ramotar; »Denne proces er blevet fremskyndet, siden Sovjetunionen opløste sig selv.« Kinas »win-win«-tilgang står i skarp kontrast til dominans ved hjælp af magt. Medierne beskylder Kina for at have skabt en »gældsflod«, men den gæld, som den tredje verden har til Kina, er kun en brøkdel af den gæld, den har til Vesten. FN er nødt til at blive reformeret, så det ikke lammes af et eller to landes interesser. Ramotar afsluttede med at sige: »Lad os være jordemødre for positive forandringer i vores verden.«

Jack Matlock er tidligere amerikansk ambassadør i Sovjetunionen. Han indledte sin tale med at sige, at vi altid kunne have en bedre regering, men at vi må nøjes med den, vi har. Han understregede, at vi i politik ikke bør give den ene eller den anden side skylden for alt.

Da vi afsluttede den kolde krig, var det resultatet af forhandlinger, ikke en sejr over Sovjetunionen. Den kolde krig sluttede før Sovjetunionens sammenbrud, som ikke skyldtes ydre pres, men interne problemer. Sovjetunionen dominerede

Østeuropa og påtvang det regimer, der tilsyneladende var socialistiske, men i virkeligheden ikke var det. Disse lande bad USA om at spille en ledende rolle efter Sovjetunionens fald, men inden længe blev NATO omdannet fra en defensiv alliance til en potentielt offensiv styrke. Oprettelsen af udenlandske militærbaser med missiler i disse lande, begyndende med Rumænien og Polen, skabte en sikkerhedstrussel for Rusland.

Matlock hævdede, at USA nu gennemgår sin største forfatningsmæssige krise siden borgerkrigen. Trump vil gerne undgå at gennemføre så mange militære interventioner, men han »bruger meget grove metoder for at opnå dette«. Matlock fortsatte med at sige, at Trump er »autoritær i sine metoder«, at USA's og Europas medvirken til folkemordet i Gaza er »en stor moralsk fiasko«, og at situationen i Ukraine ikke kan stabiliseres ved at forsøge at genoprette de grænser, der blev skabt af Adolf Hitler og Josef Stalin.

Ambassadør Chas Freeman, tidligere amerikansk viceminister for internationale sikkerhedsanliggender, sagde, at »i Vesten er dette en æra med fantasifuld udenrigspolitik.« »Evide krige« har ingen klart definerede mål og er drevet af fantasien om, at den anden side simpelthen vil kapitulere. I tilfældet med Ukraine er den tabende side ikke i stand til at stille ultimatummer. Vesten er nødt til at helbrede sig selv for frygten for russiske erobningsplaner, som der ikke er noget bevis for. Vestens afvisning af at tage Ruslands sikkerhedsinteresser alvorligt tvang Rusland til at gå i krig.

Scott Ritter, tidligere efterretningsofficer i det amerikanske marinekorps og tidligere FN-våbeninspektør, svarede præsident Ramotar ved at sige, at »Smedley Butler har 100 % ret ... Vi [i USMC] var redskaber for storindustrien.« Han fortsatte med at sige, at »krig aldrig er ærefyldt, men giv ikke marinesoldaterne skylden ... vi skulle nok have valgt bedre ledere.« Han tilsluttede sig Zepp-LaRouche's opfordring til forhandlinger og nævnte forsvarsminister Paul Nitzes berømte

»walk in the woods« med den sovjetiske ambassadør Yuli Kvitsinsky som et eksempel på dialog, der på kort sigt mislykkedes, men i sidste ende førte til frugtbare våbenkontrolaftaler.

Ritter gentog Matlocks formaning om, at vi ikke skal give den ene eller den anden side skylden for alt. Han kom med den provokerende udtalelse, at han selv holder sig ansvarlig for folkemordet i Gaza, selv for Hind Rajabs død, fordi han havde heppet på Hamas. Hamas gennemførte angrebene den 7. oktober 2023 for at vise verden Israels sande ansigt, som blev afsløret i deres folkemorderiske reaktion, men alligevel har det palæstinensiske folk betalt prisen – »Civile betaler altid prisen,« advarede han. Vi har brug for dialog, fordi det er den eneste reelle løsning.

Ray McGovern er tidligere senioranalytiker for Central Intelligence Agency og grundlægger af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS). Han indledte sin tale ved at tage en keffiyeh på, der ses som et symbol på solidaritet med den palæstinensiske sag. Han fortalte, at han var i live under nazisternes folkemord, men at han var for lille til at gøre noget ved det. Denne gang, under et nyt folkemord, er han voksen og planlægger at gøre alt, hvad han kan. Han sagde, at tyskerne reagerede med »fåreagtig underdanighed«, og at vi ikke må følge deres eksempel: »Vi er alle medskyldige, hvis vi ikke forsøger at ændre tingene.« Han mindede publikum om det, han kalder »Noah-princippet: ingen flere priser for at forudsige regn. Kun priser for at bygge arker.«

Dmitry Chumakov, Ruslands vice-faste repræsentant for økonomiske anliggender ved FN, sagde, at verden befinder sig i en alvorlig økonomisk krise. Vi ser en erosion af den systematiske orden, der tidligere eksisterede. I dag er der »vild kapitalisme«, monopolisering af produktionen, øgede uligheder mellem lande og inden for lande. »Antallet af konflikter vokser eksponentielt,« sagde han. De globale militærudgifter har nået 2,4 billioner dollars, hvilket skader

den globale økonomiske vækst og udvikling. Sanktioner mod Rusland og Kina eller ødelæggelsen af Nord Stream-gasledningen rammer dem, der står bag dem – »Slangen bider sig selv i halen,« sagde han. Projekter som dem, Schiller-instituttet foreslår, eller BRIKS-modellen, udgør et alternativ. Han opfordrede til en ny finansiel ramme, herunder »ubetingede kreditaftaler« og finansielle procedurer, »der ikke kan bruges som våben.«

Xu Xixi fra Akademiet for Samtidsstudier i Kina og Verden optrådte via en forudindspillet video og præsenterede det, han kaldte de fire underskud: fred, udvikling, sikkerhed og regeringsførelse. Han sagde, at vi er nødt til at fremme multilateralisme: »Globale problemer kræver globale løsninger.« Vi har brug for et forbedret og inkluderende system for global regeringsførelse, en reform af de globale institutioner. Vi har brug for et globalt sikkerhedsinitiativ, der respekterer nationernes suverænitet i overensstemmelse med FN's charter.

Der blev sendt to spørgsmål til konferencen fra en gruppe unge fagfolk i Ækvatorialguinea. Det første spørgsmål var, hvad unge mennesker kan gøre for at løse de problemer, der blev drøftet. Pandor svarede, at unge mennesker har stor viden om sociale medier og bør blive aktivister. På det andet spørgsmål om at ændre Afrikas økonomiske kurs sagde hun, at vi er nødt til at tage fat på spørgsmålet om korruption. Biden ydede et nyttigt bidrag ved at forbyde bestikkelse fra amerikanske virksomheder, men dette forbud er nu ophævet. Afrika må også lære at handle med Afrika: Vi må styrke handelen mellem de afrikanske lande.

Zepp-LaRouche afsluttede med at udtrykke håb om, at denne konference vil udvikle konkrete planer for gennemførelsen af de opfattelser, der ligger i hendes ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som også afspejles i Xi Jinpings forslag til et globalt fællesskab med en fælles fremtid. Hun sagde, at vores kampråb må være det

samme som pave Leo XIV's, der for nylig sagde, at udvikling må være det nye våben for fred.